

El Camp: origen, identitat i futur*

El Catàleg del Paisatge del Camp de Tarragona, -potser per la seva acurada i rigorosa identificació fóra més indicat parlar de *catàleg dels paisatges*, és el primer d'una sèrie d'eines que, arrencant de la Llei de Protecció, Gestió i Ordenació del Paisatge, donen resposta i compliment a una marcada vocació europea i de progrés, que entén el paisatge i la seva protecció com el que realment és: un **veritable patrimoni col·lectiu dels pobles i les persones que hi viuen**. I val a dir que, vista la diagnosi, en el cas del Camp de Tarragona és una resposta necessària i d'aplicació urgent, tal i com es desprèn de les diferents intervencions dels ponents i redactors. Particularment, i per motius evidents, un no pot deixar de parlar una especial atenció a la unitat de la **Plana del Baix Camp**, la tercera en participació en la web de l'Observatori del Paisatge i on, amb molta diferència, destaca que a la gent li preocupa el futur del territori.

Com a escenari viu, que bat al compàs de les persones que hi viuen, el paisatge crea, transforma i és transformat: així som deutors a la plana del Baix Camp de l'obra de **Joan Miró**, i contemporàniament de **Jobacasen** (la colorista obra del qual, mira de reüll els recursos i vicissituds legals que corren camps de golf i zones residencials a cavall de tres municipis del camp). També un fill il·lustre com **Antoni Gaudí** troba en la pedra mullada i oculta que són les **mines d'aigua**, la font de genialitats aplicades a la seva obra. Tot plegat, fins l'economia, amenaçat per actuacions sense criteri ni model dutes a terme per alcaldes i administracions locals que, ningú ho discuteix, han treballat molt (potser massa) en una sola direcció, però que és discutible que hagin treballat bé.

Ferran Miralles, coordinador del **Pla Parcial Territorial del Camp de Tarragona** (ara per ara en un calaix degut a la conjuntura de les eleccions municipals), pel qual el Catàleg serà un eina de referència, en una intervenció lúcida i realista va obrir la porta a l'esperança d'una nova manera d'entendre la gestió territorial i els criteris d'aprovació de Plans d'ordenació i normativa urbanística municipal que s'estan tramitant a corre-cuita, com a darrer intent d'imposar un territori sense terra, paisatge ni conreus. Determinats pobles del Camp no poden continuar amb el model hipertròfic i homogeni que els va deixant sense personalitat ni cap mena d'orgull. Un futur sense orígens es un futur sense identitat.

Salvador Mestre Gispert
Advocat

* Publicat al **Diari de Tarragona**, 24/02/2007